

TRUYỆN KIỀU TRONG CA DAO NAM BỘ

Trâm Thanh Tuấn

Tuyệt tác Truyện Kiều của Nguyễn Du có ảnh hưởng từ văn học dân gian là việc không cần phải bàn thêm. Bởi chính Nguyễn Du đã từng nói trong bài thơ **Thanh minh ngũ hưng**: “*Thôn ca sơ học tang ma ngũ*” (*Câu hát thôn dã giúp ta hiểu được tiếng nói của kẻ trống gai, trống dâu*). Tuy nhiên, chính Truyện Kiều, với sự lan tỏa mạnh mẽ của nó đã trở thành “diễn cố” trong các tác phẩm văn học dân gian. Ca dao Nam Bộ cũng đã có sự tiếp nhận Truyện Kiều nhằm biểu đạt những sắc độ tình cảm trong mảng ca dao yêu thương tình nghĩa.

1. Truyện Kiều trong các công trình sưu tầm ca dao Nam Bộ

Khi tiếp cận ca dao Nam Bộ, một điều dễ nhận thấy rằng, bên cạnh diễn cố từ thi liệu trong văn học Trung Quốc, những bài ca dao của vùng đất mới này còn vận dụng diễn cố từ thi liệu văn liệu của văn học Việt Nam. Chúng tôi thống kê trên hai công trình sưu tầm ca dao: **Ca dao dân ca Nam Bộ** (Bảo Định Giang - Nguyễn Tấn Phát - Trần Tấn Vĩnh - Bùi Mạnh Nhị, NXB Thành phố Hồ Chí Minh, 1984) và **Văn học dân gian Đồng bằng sông Cửu Long** (NXB Giáo dục, 1999 - Khoa Ngữ văn ĐH Cần Thơ).

S T T	Tên tác phẩm	Tần suất xuất hiện
1	<i>Tuồng San hậu</i>	1
2	<i>Truyện Lục Vân Tiên</i>	8
3	<i>Truyện Kiều</i>	5
4	<i>Truyện Bạch Viên - Tôn Các</i>	2
5	<i>Truyện thơ Nhị độ mai</i>	1
6	<i>Truyện thơ Thầy Thông Chánh</i>	1

Bảng kê tần suất xuất hiện của các diễn cố được rút ra từ văn học Việt Nam trong công trình **Ca dao dân ca Nam Bộ** của nhóm tác giả Bảo Định Giang - Nguyễn Tấn Phát - Trần Tấn Vĩnh - Bùi Mạnh Nhị (NXB Thành phố Hồ Chí Minh, 1984)

S T T	Tên tác phẩm	Tần suất xuất hiện
2	<i>Truyện Lục Vân Tiên</i>	4
3	<i>Truyện Kiều</i>	3
6	<i>Truyện thơ Thầy Thông Chánh</i>	1

Bảng kê tần suất xuất hiện của các diễn cố được rút ra từ văn học Việt Nam trong công trình **Văn học dân gian Đồng bằng sông Cửu Long**, Khoa Ngữ văn ĐH Cần Thơ (NXB Giáo dục, 1999)

Quan sát hai bảng kê tần suất xuất hiện của các diễn cố được rút ra từ văn học Việt Nam chúng ta dễ dàng nhận

thấy: hai tác phẩm được nhắc đến nhiều nhất trong cao dao Nam Bộ là hai truyện thơ Nôm nổi tiếng của văn chương cổ điển dân tộc: **Truyện Lục Vân Tiên** của Nguyễn Đình Chiểu và **Truyện Kiều** của Nguyễn Du.

2. Truyện Kiều và tâm trạng

Tâm trạng tương tư là trạng thái tâm lí mang tính phổ quát của đôi lứa yêu nhau nhưng vì lí do gì đó không được gần nhau. Sau khi dần thân vào chốn bình khang, dù quyết đem cái chết để không phải trở thành kĩ nữ và được Tú Bà nhượng bộ đưa ra lâu Ngưng Bích để chờ ngày gả chồng nhưng nỗi nhớ gia đình và nỗi nhớ Kim Trọng luôn luôn giày vò tâm trí Thúy Kiều. Nhớ về Kim Trọng, những hồi ức đẹp nhất trong đêm thề nguyền hiên về và cả sự mắc cảm:

Tưởng người dưới nguyệt chén đồng
Tin sương luống những rày trông mai chờ
Bên trời góc bể bơ vơ

Tấm son gót rửa bao giờ cho phai?
Có thể nói đồng cảm với cảnh huống ấy,
người bình dân ở Ba Tri (Bến Tre) đã
bộc bạch:

*Sông Tiền cá lội xòe vi,
Chị Thúy Kiều sầu anh Kim Trọng
tỉ như em sầu chàng*

Trong bài ca dao nhắc đến hai nhân vật: Thúy Kiều - Kim Trọng, hai nhân vật chính trong **Truyện Kiều** của đại thi hào Nguyễn Du. Cái đáng yêu, hồn nhiên của bài ca dao là người bình dân đã biến Thúy Kiều - Kim Trọng thành *chị Thúy Kiều, anh Kim Trọng* tạo nên sự gần gũi, thân tình. Nhân vật văn học như đã bước ra khỏi tác phẩm để có một đời sống mới. Ở đây, nhân vật trữ tình lấy nỗi sâu nhung của Thúy Kiều đối với Kim Trọng để so sánh với nỗi nhớ của mình đối với người yêu là một

so sánh “đất” và cũng cho thấy nhân vật trữ tình rất hiểu **Truyện Kiều**. Hơn thế nữa ta còn thấy người bình dân có cái nhìn đầy thiện cảm đối với mối tình của “*Người quốc sắc, kẻ thiên tài*”.

Rất khác với định kiến hép hòi của
nhiều nhà Nho đương thời “Làm trai
đừng đọc Phan Trần - Làm thân con gái
chớ kể Thúy Vân Thúy Kiều”, ở một bài
ca dao khác, người con gái Nam Bộ đã
so sánh mình như nàng Kiều:

*Em đây vốn thật nàng Kiều,
Chờ chàng Kim Trong sớm chiều bấy lâu.*

Người con gái tự ví mình như nàng Kiều mong chờ gặp được người tri âm tri kỉ như là Kim Trọng để trao thân gửi phận. Bài ca dao thể hiện sự mến mộ tính cách của nàng Kiều của người bình dân. Đây là sự nhất quán trong sự tiếp nhận Truyện Kiều của giới bình dân. Khác hẳn sự tiếp nhận mang tính chất “lưỡng phân” của giới trí thức. Phải chăng chính vẻ đẹp tâm hồn của nàng Kiều cùng với sự táo bạo trong việc hướng đến tình yêu tự do có nhiều điểm tương đồng với tính cách phóng khoáng của người phụ nữ Nam Bộ (Được minh chứng qua nhiều bài ca dao khác)?

Nếu bài ca dao trên người con gái
tự ví mình như Thúy Kiều thì bài ca dao
sau, chàng trai đã tự ví mình như chàng
Kim Trọng:

Trong xa Kiều hoài vọng tư lương,
Từ tui xa người nghĩa, vọng bốn
phương loạn phòng.

*Đêm khuya nước mắt ròng ròng,
Vì tui nhớ chữ loan phòng còn xa.
Làm sao hiệp mặt đôi ta,
Đặng tui báo hiếu mẹ cha bên mình.
Chàng trai canh cánh nỗi niềm tương
tư “Đêm khuya nước mắt ròng ròng” khi
nghĩ về ngày hiệp đôi còn xa. Chàng trai
mong muốn sớm được nêu đỡ anh*

có thể giúp “người nghĩa” báo hiếu mẹ cha. Tấm lòng chân thành của chàng trai chắc chắn sẽ lay động được tâm tư tình cảm cô gái. Đặc biệt cách gọi tên nhân vật đã được “Nam Bộ hóa” sâu sắc. Từ danh xưng Kim Trọng thành Trọng và Thúy Kiều thành Kiều trong lời diễn đạt đậm chất phương Nam “Trọng xa Kiều hoài vọng tư lương/Từ tui xa người nghĩa, vọng bốn phương loan phòng”.

3. Truyện Kiều và những cuộc chia li trong ca dao Nam Bộ

Có thể nói Truyện Kiều là tác phẩm dung chứa nhiều đề tài. Trong số những đề tài ấy, ca dao Nam Bộ chú ý khai thác mối tình Kim - Kiều, nội dung nổi bật của mô típ “Tài tử - giai nhân” thường thấy trong truyện thơ Nôm. Trong Truyện Kiều có ba cuộc chia li mà sau mỗi lần chia li ấy lại khiến cho cuộc đời Kiều có nhiều biến động lớn lao. Kiều chia tay Kim Trọng để rồi phải hi sinh thân mình cứu cha cứu em khỏi cơn gia biến. Kiều chia tay Thúc sinh để rồi rơi vào bàn tay hờn ghen cay nghiệt của Hoạn Thư. Kiều chia tay Từ Hải trong cảnh tử biệt sinh li để rồi phải trầm mình xuống dòng Tiền Đường oan nghiệt. Trong số ba cuộc chia li ấy, tác giả dân gian chú ý nhiều hơn cả đến cuộc chia li giữa Kim Trọng và Thúy Kiều. Ca dao vùng Ba Thê - Thoại Sơn (An Giang) đã có những hình ảnh so sánh sinh động

Anh xa em như bướm xa hoa,

*Như Thúy Kiều xa Kim Trọng, Bá Nha
xa Tử Kì.*

Trong bài ca dao trên, chúng tôi nhận thấy một hiện tượng đó là có một số ít bài ca dao có sự kết hợp cả điển cố Việt Nam và Trung Quốc trong cùng một văn bản. Hiện tượng này hiếm gặp trong ca dao ở các vùng miền khác. Trong bài ca dao này ta thấy trong câu thứ hai có hai

diển cố, một có xuất xứ từ *Truyện Kiều* của Nguyễn Du và một xuất xứ thường gặp trong văn học cổ điển Trung Quốc, điển tích Bá Nha - Tử Kì.

Nhưng ở đây một trong hai điển tích đã được cải biên. Diển tích Bá Nha - Tử Kì vốn đề cập đến tình bạn tri kỉ tri âm. Thế nhưng ở đây lại được chuyển nghĩa thành tình yêu đôi lứa.

- Em như nút, anh như khuy

Như Thúy Kiều với Kim Trọng biệt li sao đành

*- Sông Tiên mới thả lưới xuôi,
Thúy Kiều xa Kim Trọng như tui xa mình.*

Những bài ca dao tiếp theo cũng có cùng chung thủ pháp so sánh: *Anh xa em* (hoặc *Em xa anh*) [như] *Kim Trọng xa Thúy Kiều* (Hoặc *Thúy Kiều xa Kim Trọng*) nhằm diễn tả nỗi sầu muộn khi phải li biệt. Vậy nên vấn đề đặt ra ở đây là chủ thể phát ngôn lẩn người tiếp nhận phải gặp nhau ở chỗ hiểu rõ *Truyện Kiều* và mối tình Kim - Kiều mới có thể lĩnh hội hàm ý sâu xa của phát ngôn.

Trong *Truyện Kiều* có trường đoạn Nguyễn Du đã miêu tả cuộc chia tay của Kim - Kiều. Sau ngày nguyệt ước dưới vầng trăng tròn vàng vặc Kim Trọng nhận được tin thúc phụ từ trần nên cha mẹ gọi về quê hộ tang. Kim Trọng đau đớn tạm biệt Thúy Kiều. Chàng nhắc lại lời thề nguyền và hứa sẽ thủy chung với Kiều suốt đời: *Trăng thề còn đó trơ trơ/Dám xa xôi mặt mà thưa thót lòng*. Chàng còn mong Thúy Kiều hãy giữ vẹn lòng thủy chung: “*Gìn vàng giữ ngọc cho hay/ Cho dành lòng kẻ chân mây cuối trời*”. Nàng Kiều “*Tai nghe ruột rối bời bời*” ngậm ngùi than thở: “*Ông tơ ghét bỏ chi nhau/ Chưa vui sum họp đã sầu chia phôi!*”. Rồi nàng hứa với Kim Trọng: “*Cùng nhau trót đã nặng lời/ Dẫu thay mái tóc dám dời lòng tơ*”.

Nàng cũng không quên động viên người đi xa: “*Còn non còn nước còn dài/ Còn về còn nhớ đến người hôm nay*”. Đôi trai gái khóc lóc bịn rịn dùng dằng không nỡ chia tay: “*Ngại ngùng một bước một xa/ Một lời trân trọng chau sa mấy hàng*”. Dù quyền luyến nhau bao nhiêu thì hai kẻ yêu nhau cuối cùng cũng phải gạt lệ biệt ly: “*Buộc yên quay gánh vội vàng/ Mỗi sầu sẻ nửa bước đường chia hai*”.

Trong kho tàng ca dao Nam Bộ còn có bài ca dao thú vị:

Dường Sài Gòn trơn như mỡ,

Dang tay đưa bạn lên đường,

*Gá duyên để đó, khác chi Kim Trọng
về để lại khúc đoạn trường cho Kiều nương.*

Từ không gian cách biệt trong *Truyện Kiều*, tác giả bình dân đã liên tưởng đến không gian cách biệt trong đời thực: *Dường Sài Gòn trơn như mỡ/ Cát núi Sập lạnh như gương*.

4. Ca dao Nam Bộ và mối tình chung thủy Kim - Kiều

Nếu như các nhà nho cực đoan có cái nhìn thiếu thiện cảm với Thúy Kiều:

Đoạn trường cho đáng kiếp tà dâm.

Bán mình trong bấy nhiêu năm,

Dố đem chữ hiếu mà lầm được ai!

Nghĩ đời mà ngán cho đời.

(*Vịnh Thúy Kiều* - Nguyễn Công Trứ)

Thế nhưng trong các bài ca dao Nam Bộ, người bình dân vẫn lấy tình yêu Kim Kiều làm chủ đề phản ánh nhưng được thể hiện với thái độ hâm mộ và trân trọng như là hình mẫu lý tưởng của những mối tình.

Bạc với vàng còn đeo còn đỏ

Hai đứa mình còn nhớ thương nhiều

Nghe tiếng em, anh muốn như Kim Trọng thương Thúy Kiều thuở xưa.

Và để khẳng định tình nghĩa thủy chung, người bình dân Nam Bộ đã viện dẫn tình yêu Kim - Kiều như một chuẩn mực:

*Con gái bên Đông, có chồng bên Tống,
 Tay cầm dùi trống, tay khẩy đòn Liêu,
 Lòng dặn lòng ai dỗ đừng xiêu,
 Cũng như Kim Trọng Thúy Kiều thuở xưa.*

Thậm chí từ chuẩn mực ấy, họ còn nâng tình cảm của mình lên trên cả tình cảm Kim - Kiều như một hình thức của lối tham xưng:

*Dưa vàng động xuống mâm son,
 So qua với bậu nghĩa hơn Kim Kiều.*

Có thể vì lí tưởng hóa tình yêu Kim Kiều mà người bình dân Nam Bộ có cái nhìn ác cảm với Sở Khanh, một tên lợi dụng tình cảm của người phụ nữ nhẹ dạ và Thúc Sinh một người chồng nhu nhược không đủ sức bảo vệ tình yêu:

Nữ: Thân em mỏng mảnh,

Quê cảnh lạnh lùng,

Thuyền quyền mong sánh anh hùng,

Lại e như Kiều nọ bạn cùng Thúc Sinh.

Nam: Cái lòng qua chắc thật,

Không phải bậc phong lưu,

Dốc cho trọn chữ hảo cùu,

*Tỉ như chàng Kim Trọng, không đồ
Sở Khanh.*

Trong bài ca dao người con gái sợ gặp phải dạng người yếu đuối như Thúc Sinh, chàng trai đã lấy Kim Trọng là hình mẫu lí tưởng nhằm làm người con gái yên tâm. Đồng thời cũng đã kịch liệt phê phán Sở Khanh qua cách nói “đồ Sở Khanh”. Thúc Sinh, Kim Trọng, Sở Khanh là những những kiểu mẫu đàn ông khác nhau trong *Truyện Kiều*, mỗi người một tính cách, một lối sống, một cách hành xử với phụ nữ không giống nhau. Bằng cách so sánh mình với chàng Kim, người con trai đã nói lên tiếng lòng của mình, ước nguyện giao kết uyên ương với người con gái bằng một tình yêu trong sáng theo lẽ giáo nho phong, tri âm tri kỷ, thủy chung son sắt của bậc giai nhân tài tử.